

HISTÒRIES DE DONES OBLIDADES. AVUI: GAL·LA PLACÍDIA

Gal·la Placídia, al nucli dur de l'Imperi **(Constantinoble, c. 390 - Ravenna, 450) // Princesa**

EN UNA ÈPOCA D'INTRIGUES I TENSIONS RELIGIOSES, MAI NO VA DUBTAR D'UN FET: **CALIA TENIR EN COMPTE ELS FORASTERS SI VOLIEN EVITAR, DE TOTES PASSEDES, QUE EL PROJECTE ROMÀ S'ENFONSÉS. I HO VA PORTAR FINS A LES DARRERES CONSEQÜÈNCIES.**

Quan la bella Gal·la Placídia va arribar a Barcelona l'any 414, es va trobar una ciutat petita, protegida per unes muralles que quedaven molt lluny de la plaça que quinze segles més tard portaria el seu nom. Va ser filla, germana, esposa, mare d'emperadors i augusta ella mateixa: malgrat que l'imperi Romà feia aigües, Gal·la encara va formar part del nucli de poder immens dels últims governants de l'antiga Roma.

Gal·la Placídia va néixer vers l'any 390 a Constantinoble, que en aquells moments era la capital. Filla de l'emperador Teodosi I, responsable de la divisió de l'Imperi en dos, va rebre la millor educació que podia tenir una nena de l'època, i a més d'aprendre grec i llatí o estudis religiosos, va saber prendre bona nota de l'art de la política que observava al seu entorn. Eren anys convulsos, d'intrigues i tensions. La pressió dels pobles bàrbars i el paper creixent de l'Església catòlica obligava a redibuixar l'ordre que havia predominat durant segles.

Gal·la Placídia era filla d'aquest temps. I si bé somniava un imperi unit i fort, era una dona conseqüent en les seves conviccions cristianes, i igualment va entendre que era necessari incorporar els forasters al projecte romà si volien que sobrevisqués. I així, es va casar amb el rei visigot Ataülf. La parella s'estimava amb passió, però també és evident que ella hi veia una gran oportunitat política: unir el poble visigot al món romà.

Les relacions tenses amb el seu germanastre, l'emperador Honori, van fer que Gal·la seguís Ataülf i els seus homes camí de l'Àfrica. Van fer parada a Barcelona, i allà va tenir un fill que va morir sent encara un nadó; el van enterrar a Sant Cugat. Al cap de poc, també va morir Ataülf, assassinat pels seus rivals.

A contracor, Gal·la va acceptar de casar-se amb un home que detestava: el patrici romà i després emperador d'Occident, Constanci. També ell va morir prematurament, i Gal·la va fer de regent fins que el seu fill comú, Valentinià, va ser major d'edat i va poder actuar com a emperador d'Occident. Llavors, Gal·la va decidir retirar-se de la primera línia política i dedicar-se a finançar obres per a l'Església.

Va morir a Ravenna l'any 450 als volts de la seixantena. Al gran imperi Romà que havia conegut no li quedaven gaires anys.

* * * * *

El 27 de febrer de l'any 390 l'emperador Teodosi I el Gran emet un edicte en què proclama que, a partir d'ara, el cristianisme serà l'única religió tolerada arreu de l'Imperi.

L'any 1879 Àngel Guimerà va escriure una tragèdia sobre Gal·la Placídia. A l'estrena, l'actriu tortosina Carlota de Mena va interpretar-ne el paper protagonista.

* * * * *